

Judikatūras krājums

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2012. gada 18. septembrī*

Civildienests — Atklāts konkurss — Nepielaišana pie mutiskā pārbaudījuma kārtošanas pēc rakstisko pārbaudījumu rezultātiem — Pārskatīšanas lūgumi — Kandidātu īpašās tiesības piekļūt noteikta veida informācijai par sevi — Priekšmets un piemērojamība — Tiesības piekļūt izlabotajiem rakstisko pārbaudījumu darbiem — Neesamība

Lieta F-96/09

par prasību, kas celta atbilstoši EKL 236. pantam un EAEKL 152. pantam,

Eva Cuallado Martorell, ar dzīvesvietu Augsburgā [*Augsburg*] (Vācija), ko pārstāv *M. Díez Lorenzo*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *B. Eggers* un *J. Baquero Cruz*, pārstāvji,

atbildētāja.

CIVILDIENESTA TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja *M. I. Rofesa i Puhola* [*M. I. Rofes i Pujol*] (referente), tiesneši *I. Boruta* [*I. Boruta*] un *K. Brādlijs* [*K. Bradley*],

sekretāre *V. Hakenberga* [*W. Hakenberg*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā Reglamenta 48. panta 2. punktu,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar prasības pieteikumu, kas Civildienesta tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 26. martā, *E. Cuallado Martorell* cēla šo prasību, lai būtībā panāktu, ka tiek atcelts, pirmkārt, Eiropas Personāla atlases biroja (EPSO) organizētā konkursa EPSO/AD/130/08 atlases komisijas lēmums nepieļaut viņu pie mutiskā pārbaudījuma kārtošanas un, otrkārt, lēmumi, ar kuriem viņai atteikts nosūtīt rakstisko pārbaudījumu darbus un individuālo novērtējuma veidlapu attiecībā uz šiem pārbaudījumiem.

* Tiesvedības valoda – spāņu.

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 91.a pantā ir paredzēts:
- “Apelācijas attiecībā uz jomām, kurām piemēro 2. panta 2. punktu, iesniedz pret iestādi, kurai ir pakļauta iecelējinstītūcija, kurai uzticēts īstenot pilnvaras.”
- 3 Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas, Tiesas, Revīzijas palātas, Ekonomikas un sociālo lietu komitejas, Reģionu komitejas un Eiropas ombuda 2002. gada 25. jūlija Lēmuma 2002/620/EK par [EPSO] izveidi (OV L 197, 53. lpp.) 2. pantā ir noteikts:
- “1. [EPSO] īsteno atlases pilnvaras, kas piešķirtas saskaņā ar Civildienesta noteikumu 30. panta pirmo daļu un III pielikumu to iestāžu iecelējinstītūcijām, kas paraksta šo lēmumu. [..]”
- 4 Lēmuma 2002/620 par EPSO izveidi 4. pantā par lūgumiem, sūdzībām un prasībām ir noteikts:
- “Saskaņā ar Civildienesta noteikumu 91.a pantu lūgumus un sūdzības attiecībā uz to pilnvaru īstenošanu, kas piešķirtas saskaņā ar šā lēmuma 2. panta 1. un 2. punktu, iesniedz [EPSO]. Visas pārsūdzības [prasības] attiecībā uz šīm jomām adresē [Eiropas] Komisijai.”
- 5 Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas ģenerālsēkretāru, Tiesas sekretāra, Revīzijas palātas, Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas ģenerālsēkretāru un Eiropas ombuda pārstāvja 2002. gada 25. jūlija Lēmuma 2002/621/EK par [EPSO] uzbūvi un darbību (OV L 197, 56. lpp.) 4. pantā ir paredzēts:
- “1. [EPSO] vadītājs īsteno pilnvaras, kas piešķirtas iecelējinstītūcijai saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. pantu attiecībā uz visiem lūgumiem vai sūdzībām, kas saistītas ar [EPSO] uzdevumiem.
- [..]”
- 6 2008. gada 22. maijā EPSO publicēja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 125 A, spāņu valodas izdevums, 1. lpp.) paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AD/130/08 (turpmāk tekstā – “konkursa paziņojums”), kas tika organizēts, lai izveidotu spāņu valodas AD 7 pakāpes juristu lingvistu rezerves sarakstu, kurš paredzēts, lai aizpildītu vakantos amatus Eiropas iestādēs, tostarp Eiropas Savienības Tiesā, Eiropas Parlamentā un Eiropas Savienības Padomē.
- 7 Piesakoties atklātajam konkursam EPSO/AD/130/08 (turpmāk tekstā – “konkurss”), kandidātiem bija jāizvēlas vai nu plūsma “Tiesa”, kurā noteiktais veiksmīgo kandidātu skaits bija 25, vai plūsma “Parlaments/Padome”, kurā noteiktais veiksmīgo kandidātu skaits bija 14.
- 8 Konkursa paziņojuma A sadaļas I daļā ar nosaukumu “P[ienākumu veids]” bija noteikts:

“Plūsma “Tiesa” [..]”	Plūsma “Parlaments/Padome” Likumdošanas procedūras pārraudzība un spāņu valodā jau tulkoto un rediģēto tiesību aktu lingvistiskās un juridiskās atbilstības pārbaude, salīdzinot tos ar pārējām minēto tekstu valodu versijām, to izstrādes kvalitātes un noteikumu par formālo noformējumu ievērošanas kontrole. Neregulāra īsu juridisku tekstu tulkošana, tostarp no angļu vai franču valodas.”
--------------------------	--

- 9 Konkursa paziņojuma A sadaļas II daļa attiecās uz nosacījumiem pielaišanai pie konkursa. Tās 1. punktā attiecībā uz prasīto kvalifikāciju vai diplomiem bija noteikts:

“Kandidātiem jābūt tāda līmeņa izglītībai, kas atbilst pilnam universitātes studiju kursam, ko apliecina diploms par četri vai vairāk gadu izglītību Spānijas tiesībās [..].”

- 10 Konkursa paziņojuma A sadaļas II daļas 2. punktā attiecībā uz valodu zināšanām bija paredzēts:

“Plūsma “Tiesa”	Plūsma “Parlaments/Padome” izcila spēju valodas zināšanas (1. valoda); padziļinātas angļu vai franču valodas zināšanas (2. valoda); padziļinātas vācu, angļu vai franču valodas zināšanas (3. valoda), kas noteikti atšķiras no 2. valodas[;] fakultatīvajam pārbaudījumam (4. valoda), kādas turpmāk minētas valodas zināšanas (kura noteikti atšķiras no 2. un 3. valodas): [bulgāru, čehu, dāņu, vācu, igauņu, grieķu, angļu, franču, īru, itāļu, latviešu, lietuviešu, ungāru, maltiešu, holandiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu vai zviedru].
-----------------	--

[..]

Kandidātiem elektroniskajā pieteikšanās veidlapā [..] un pieteikumā [..] ir jāprecizē valodas, ko tie izvēlējušies dažādiem pārbaudījumiem. Pēc pieteikšanās dienas šo izvēli nevarēs grozīt [..].”

11 Konkursa paziņojuma B sadaļā par konkursa norisi tostarp bija paredzēts:

“3. Obligātie rakstiskie pārbaudījumi – Novērtējums

„Plūsma “Tiesa” [..]	Plūsma “Parlaments/Padome” Tāda juridiska teksta labošana spāņu valodā, kurā ir gramatikas, sintakses, stila un juridisko formulējumu kļūdas. Šī pārbaudījuma mērķis ir pārbaudīt kandidāta izcilās 1. valodas zināšanas un viņa spējas izteikties juridiskajā jomā. Šis pārbaudījums tiks vērtēts ar 0 līdz 40 punktiem (nepieciešamais minimums: 20 punktu) Pārbaudījuma ilgums: divarpus stundu Pēc kandidāta izvēles – angļu vai franču valodā (2. valoda) rakstīta juridiska teksta tulkošana spāņu valodā (1. valoda) bez vārdnīcas. Šis pārbaudījums tiks vērtēts ar 0 līdz 40 punktiem (nepieciešamais minimums: 20). Pārbaudījuma ilgums: divarpus stundu. Pārbaudījums, kas minēts b) apakšpunktā, tiks labots tikai tad, ja kandidāts būs saņēmis nepieciešamo minimumu a) apakšpunktā minētajā pārbaudījumā. Pēc kandidāta izvēles – vācu, angļu vai franču valodā [3. valoda, kas noteikti atšķiras no b) pārbaudījumam izvēlētās valodas] rakstīta juridiska teksta tulkošana spāņu valodā (1. valoda) bez vārdnīcas. Šis pārbaudījums tiks vērtēts ar 0 līdz 40 punktiem (nepieciešamais minimums: 20). Pārbaudījuma ilgums: divarpus stundu. Pārbaudījums, kas minēts c) apakšpunktā, tiks labots tikai tad, ja kandidāts būs saņēmis nepieciešamo minimumu a) un b) apakšpunktā minētajos pārbaudījumos.
-------------------------	--

4. Obligātais mutiskais pārbaudījums – Novērtējums

Kandidāti, kuri saņēmuši minimālo nepieciešamo punktu skaitu obligātajos rakstiskajos pārbaudījumos, tiks pieļauti mutiskajam pārbaudījumam.

Intervija ar atlases komisiju, vācu, angļu vai franču valodā (5. valoda), kurā ir jābūt iespējai izvērtēt:

- kandidāta vispārējās un juridiskās zināšanas, saprotot, ka atlases komisija intervijas laikā varēs ņemt vērā citu, rakstiskajos pārbaudījumos nelietoto valodu zināšanas; juridiskās zināšanas tiks pārbaudītas spāņu valodā;
- spēju vadīt sanāksmi (plūsma “Parlaments/Padome”);
- kandidātu motivāciju un spēju pielāgoties darbam Eiropas civildienestā multikulturālā vidē; attiecīgā gadījumā var tikt uzdoti papildjautājumi spāņu valodā.

Šis pārbaudījums tiks vērtēts ar 0 līdz 100 [punktiem] (nepieciešamais minimums: 50).

5. Fakultatīvais pārbaudījums

„Plūsma “Tiesa” [.]	Plūsma “Parlaments/Padome” Fakultatīvajā pārbaudījumā kandidātiem jābūt iespējai apliecināt savu valodu zināšanu plašumu. Šo pārbaudījumu rezultāti neietekmēs rezerves saraksta izveidi nedz attiecībā uz šī saraksta sastāvu, nedz secību, bet tie ļaus iestādēm izmantot rezerves sarakstu, to ievērojot tad, kad [kandidāti] tiks pieņemti darbā. Pēc kandidāta izvēles – kādā no A sadaļas II daļas 2. punkta d) apakšpunktā norādītajām valodām (4. valoda) rakstīta juridiska teksta tulkošana spāņu valodā (1. valoda) ar vārdnīcu (kas nav elektroniska). Šis pārbaudījums tiks vērtēts ar 0 līdz 20 punktiem. Pārbaudījuma ilgums: viena stunda. Šis pārbaudījums varētu notikt vienlaikus ar obligātajiem pārbaudījumiem. Tomēr tas tiks labots vienīgi veiksmīgajiem kandidātiem, kuri iekļauti rezerves sarakstā.”
------------------------	--

- 12 Konkursa paziņojuma D sadaļas 4. punktā attiecībā uz kandidātu piekļuvi informācijai par sevi bija noteikts:

“Saistībā ar atlases procedūrām kandidātiem ir atzītas īpašas tiesības ar turpmāk izklāstītajiem nosacījumiem piekļūt informācijai, kas viņus skar tieši un individuāli. Atbilstoši šīm tiesībām *EPSO* var sniegt kandidātam, kurš to lūdz, papildinformāciju attiecībā uz viņa dalību konkursā. Lūgumi sniegt informāciju būs rakstveidā jāadresē *EPSO* viena mēneša termiņā pēc konkursa rezultātu paziņošanas. *EPSO* atbildēs viena mēneša termiņā pēc lūguma saņemšanas. Lūgumi tiks izskatīti, ņemot vērā to, ka [Civildienesta noteikumu III pielikuma 6. pantā] ir paredzēts, ka atlases komisijas sēdes ir aizklātas, un ievērojot noteikumus par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi. Piemēri informācijai, kas var tikt sniegta, ir minēti Kandidātu rokasgrāmatas III sadaļas 3. punktā.”

- 13 Konkursa paziņojums bija papildināts ar pielikumu: tajā bija aplūkoti pārskatīšanas lūgumi, tiesību aizsardzības līdzekļi un sūdzības Eiropas ombudam. Šajā pielikumā bija paredzēts, ka visos konkursa posmos kandidāti, kuri uzskata, ka lēmums viņiem ir nelabvēlīgs, var izmantot šādus līdzekļus:

“— Pārskatīšanas lūgums

Argumentētas vēstules veidā 20 kalendāro dienu termiņā, kopš dienas, kad tiešaistē nosūtīta [*EPSO*] vēstule, ar kuru izsniegts lēmums, iesniegt pārskatīšanas lūgumu, sūtot to uz šādu adresi:

[..].

EPSO to nosūta atlases komisijas priekšsēdētājam, ja [šis lūgums] ietilpst tā kompetencē, un kandidātam cik vien iespējams drīz tiek nosūtīta atbilde.

— Tiesību aizsardzības līdzekļi

— vai nu iesniegt prasību:

Eiropas Savienības Civildienesta tiesai

[..],

pamatojoties uz Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 236. pantu un Civildienesta noteikumu 91. pantu [..],

- vai iesniegt sūdzību, kas pamatota ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu [..]; tā adresējama:

[EPSO]

[..].

Laika termiņi [..], kas šiem abiem procedūru veidiem paredzēti [Civildienesta noteikumos], sāk ritēt no brīža, kad izsniegts nelabvēlīgais akts.

Kandidātu uzmanība tiek vērsta uz to, ka iecelēj institūcija [..] nav pilnvarota grozīt konkursa atlases komisijas lēmumus. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru uz konkursa atlases komisijas plašo rīcības brīvību tiesas veiktā pārbaude [..] attiecas tikai tad, ja ir acīmredzami pārkāpti noteikumi, kas reglamentē sēžu norisi.”

- 14 EPSO interneta vietnē publicētās Kandidātu rokasgrāmatas (turpmāk tekstā – “Kandidātu rokasgrāmata”) III sadaļas 3. punktā bija noteikts:

“[..]

- b) Kandidāti, kuri nav nokārtojuši rakstisko/praktisko pārbaudījumu vai rakstiskos/praktiskos pārbaudījumus un/vai kuri nav uzaicināti uz mutisko pārbaudījumu, var lūgt savus pārbaudījumus, kā arī atlases komisijas [sagatavoto] individuālo novērtējuma veidlapu attiecībā uz pārbaudījumiem. Lūgums ir jāiesniedz viena mēneša termiņā no dienas, kad ir nosūtīta vēstule, kurā kandidāts ir informēts par to, ka viņa dalība konkursā ir beigusies.

[..]”

- 15 Attiecībā uz tiesvedību Civildienesta tiesā un īpaši attiecībā uz juridisko palīdzību, kas var tikt piešķirta, Civildienesta tiesas Reglamenta 97. panta 4. punktā ir noteikts:

“Pieteikuma par juridisko palīdzību iesniegšana aptur prasības celšanai paredzēto termiņu līdz dienai, kad tiek paziņots rikožums par šo pieteikumu vai – 3. punkta otrajā daļā minētajos gadījumos – kad tiek paziņots rikožums, ar kuru nozīmē [iece] advokātu, kam jāpārstāv pieteikuma iesniedzējs.”

Tiesvedības rašanās fakti

- 16 Prasītāja pieteica savu kandidatūru konkursam. Viņa izvēlējās plūsmu “Parlaments/Padome” un tika uzaicināta uz obligātajiem rakstiskajiem pārbaudījumiem, kuri notika 2008. gada 28. novembrī Madridē (Spānija).
- 17 Ar 2009. gada 14. maija vēstuli, kas sūtīta konkursa atlases komisijas priekšsēdētāja vārdā, EPSO informēja prasītāju par rezultātiem, ko viņa bija saņēmusi obligātajos rakstiskajos pārbaudījumos a) un b), proti, attiecīgi, 28/40 un 19/40, un ka, ņemot vērā pēdējo minēto rezultātu, kurš ir mazāks par nepieciešamo minimumu – 20 no 40 punktiem, konkursa atlases komisija nav labojusi obligātā rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu].

- 18 2009. gada 14. maijā prasītāja nosūtīja elektronisko vēstuli *EPSO*, kurā tā lūdza informāciju par sava rakstiskā pārbaudījuma b) novērtējumu. Ņemot vērā, ka, lai sasniegtu nepieciešamo minimumu 20 punktu apjomā, viņai trūka tikai viena punkta, viņa vēlējās pārliecināties, ka nav pieļauta kļūda aprēķinā. Šajā nolūkā prasītāja lūdza nosūtīt viņas rakstiskā pārbaudījuma b) [darbu] ar labojumiem un viņai sniegto novērtējumu.
- 19 2009. gada 27. maijā prasītāja iesniedza lūgumu pārskatīt viņas rakstiskā pārbaudījuma b) [darbu], pievienojot lūgumu izlabot viņas rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu], un attiecīgā gadījumā pieļaut viņu pie mutiskā pārbaudījuma kārtošanas.
- 20 Ar 2009. gada 2. jūlija vēstuli, kas sūtīta konkursa atlases komisijas priekšsēdētāja vārdā, *EPSO* informēja prasītāju, ka viņas 2009. gada 14. maija elektroniskā vēstule ir tikusi uzskatīta par pārskatīšanas lūgumu attiecībā uz viņas rakstisko pārbaudījumu b), tādējādi pēc minētā pārbaudījuma pārskatīšanas atlases komisija ir nolēmusi izlabot viņas rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu], un ka pēdējā minētajā pārbaudījumā gūtais rezultāts, proti, 18/40, arī ir mazāks par nepieciešamo robežvērtību, proti, 20/40, lai viņa tiktu pieļauta pie mutiskā pārbaudījuma kārtošanas. Šajā vēstulē bija minēts, ka prasītājas rakstiskā pārbaudījuma b) [darbs] viņai ir nosūtīts.
- 21 Ar 2009. gada 4. jūlija elektronisko vēstuli prasītāja lūdza informāciju par viņas rakstiskā pārbaudījuma c) novērtējumu, ņemot vērā, cik neliela ir atšķirība starp viņas novērtējumu un nepieciešamo minimumu. Tāpat viņa lūdza nosūtīt viņas rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu] ar labojumiem un viņai sniegto novērtējumu un, ja iespējams, pārskatīt minēto pārbaudījuma [darbu].
- 22 2009. gada 10. jūlijā prasītāja nosūtīja argumentētu vēstuli, kurā lūdza pārskatīt viņas rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu], nosūtīt minēto pārbaudījuma [darbu], kā arī atlases komisijas [sagatavoto] individuālo novērtējuma veidlapu attiecībā uz to pašu pārbaudījumu un attiecīgā gadījumā pieļaut viņu pie mutiskā pārbaudījuma kārtošanas.
- 23 Pārskatījusi prasītājas rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu], konkursa atlases komisija nolēma apstiprināt novērtējumu 18/40. Šis lēmums, kura datums nav precizēts, prasītājai tika paziņots ar *EPSO* 2009. gada 23. jūlija vēstuli.
- 24 Ar 2009. gada 28. jūlija paziņojumu, kura nosaukums ir “S[ūdzība]”, prasītāja – atsaukusies uz Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu, apliecinājusi, ka viņa ir saņēmusi 2009. gada 23. jūlija vēstuli, un izklāstījusi, ka viņa ir nesekmīgi lūgusi, lai viņai tiktu atsūtītas viņas rakstisko pārbaudījumu b) un c) [darbu] kopijas, kā arī individuālā novērtējuma veidlapa ar atlases komisijas novērtējumu šiem pārbaudījumiem, – atkārtoja šos lūgumus, piebilstot, ka vēlas arī saņemt jebkādu papildinformāciju par sevi saistībā ar viņas dalību konkursā. Ja viņa saņemtu nepieciešamos punktus, viņa turklāt lūdza pieļaut viņu pie konkursa mutiskā pārbaudījuma kārtošanas. Iepriekš minēto paziņojumu *EPSO* izskatīja kā dokumentu pieprasījumu, nevis kā iepriekšēju administratīvu sūdzību Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē.
- 25 Prasītāja 2009. gada 14. septembrī saņēma elektronisko vēstuli, kuras virsraksts bija “*EPSO/AD/130/0[8]* – Jūsu lūgums atsūtīt rakstisko pārbaudījumu b) un c) [darbus] un novērtējuma veidlapu rakstiskajam pārbaudījumam c)” (turpmāk tekstā – “2009. gada 14. septembra elektroniskā vēstule”). Šajā elektroniskajā vēstulē bija minēts, ka pielikumā ir ietverti virsrakstā norādītie dokumenti, kuru nosūtīšana tikusi lūgta prasītājas 2009. gada 28. jūlija vēstulē, bet bija piebilsts, ka kandidāti var saņemt oriģinālo rakstisko pārbaudījumu [darbu] kopijas, bet viņiem nav piekļuves nedz saviem izlabotajiem pārbaudījumu [darbiem], nedz labotāju izmantotajam tulkojuma paraugam. No lietas materiāliem izriet, ka virsrakstā minētie dokumenti elektroniskās vēstules pielikumā tomēr nebija pievienoti.

- 26 2009. gada 18. novembrī prasītāja lūdza ļaut viņai saņemt juridisko palīdzību atbilstoši Reglamenta 95. pantam, lai celtu prasību Civildienesta tiesā. Ar Civildienesta tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 2. marta rīkojumu šis lūgums tika apmierināts.
- 27 Pēc tam, kad prasība bija celta, *EPSO* ar 2010. gada 16. jūnija elektronisko vēstuli nosūtīja prasītājai rakstisko pārbaudījumu a), b) un c) darbus, rakstiskos pārbaudes darbus bez atlases komisijas izdarītajiem labojumiem un individuālā novērtējuma veidlapas attiecībā uz pārbaudījumiem b) un c).

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība

- 28 Prasītājas prasījumi Civildienesta tiesai ir šādi:

- “atcelt 2009. gada 14. septembra lēmumu, ar kuru [*EPSO*] atteicās nosūtīt prasītājai viņas [izlaboto] [rakstisko] pārbaudījumu [darbu] kopij[as], kā arī individuālo novērtējuma veidlapu, kurā norādīti iemesli, kāpēc atlases komisija viņai [sniedza] nepietiekamu [novērtējumu] 18/40 pēdējā [rakstiskajā] pārbaudījumā c) un atstāja bez ievēribas lūgumu viņu pielaist pie konkursa [..] [mutiskā] pārbaudījuma kārtošanas;
- atcelt 2009. gada 23. jūlija lēmumu, ar kuru [*EPSO*] apstiprināja, ka tas atstāj spēkā pēdējā [rakstiskā] pārbaudījuma c) nepietiekamo [novērtējumu] 18/40 un atsakās viņu pielaist pie konkursa [..] mutiskā pārbaudījuma kārtošanas;
- ar atpakaļejošu spēku atcelt pēc konkursa publicēto rezerves sarakstu kopš tā publicēšanas datuma;
- piespriest [*Eiropas*] Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.”

- 29 Komisijas prasījumi Civildienesta tiesai ir šādi:

- galvenokārt, noraidīt prasību kā nepieņemamu;
- pakārtoti, noraidīt prasību kā nepamatotu;
- piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 30 Pēc iebildumu raksta iesniegšanas Civildienesta tiesa atļāva otrreiz apmainīties ar procesuālajiem rakstiem, tomēr ierobežojot to ar jautājumu par prasības pieņemamību. Tad, tā kā Civildienesta tiesa uzskatīja, ka spēj lemt bez mutvārdu procesa, tā kancelejas 2011. gada 16. jūnija elektroniskajā vēstulē aicināja lietas dalībniekus darīt Civildienesta tiesai zināmu, vai tie piekrīt vai nepiekrīt ierosinājumam izskatīt lietu bez tiesas sēdes, pamatojoties uz Reglamenta 48. panta 2. punktu. Lietas dalībnieki pauda savu piekrišanu Civildienesta tiesas ierosinājumam izskatīt lietu bez tiesas sēdes.

Par prasības pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 31 Komisija norāda uz prasības nepieņemamību, pamatojamās uz to, ka, pirmkārt, prasītāja neesot pareizi identificējusi nelabvēlīgo aktu un, otrkārt, esot gandrīz droši tas, ka gan pieteikums par juridisko palīdzību, kas iesniegts 2009. gada 18. novembrī, gan prasības pieteikums, kas iesniegts 2010. gada 26. martā, esot novēloti.

- 32 Pirmām kārtām, prasītāja esot kļūdaini identificējusi 2009. gada 14. septembra elektronisko vēstuli kā nelabvēlīgu aktu, lai gan akts, ar ko tai nodarīts kaitējums, esot atlases komisijas lēmums, kas paziņots ar *EPSO* 2009. gada 23. jūlija vēstuli, – lēmums, ar kuru pēc pārskatīšanas apstiprināts novērtējums 18/40 rakstiskajā pārbaudījumā c) un apstiprināts, ka prasītāja nav pielaista mutiskā pārbaudījuma kārtīšanai. Prasītājai esot vajadzējis apstrīdēt pēdējo minēto lēmumu, kurš varētu tieši tikt apstrīdēts Civildienesta tiesā, jo to pieņēmusi konkursa atlases komisija. Šajā gadījumā Civildienesta noteikumu 91. panta 3. punktā paredzētais termiņš principā esot beidzies pēc trim mēnešiem un desmit dienām, skaitot no 2009. gada 23. jūlija, t.i., 2009. gada 2. novembrī.
- 33 Otrām kārtām, Komisija apgalvo, ka 2009. gada 28. jūlija paziņojums, ko prasītāja ir nosaukusi par “S[ūdzību]” Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē, bija tikai vienkāršs lūgums nosūtīt viņai dokumentus un tā saturs neatbilda nepieciešamajam minimumam, kāds prasīts iepriekšējās administratīvas sūdzības jēdziena definīcijā Civildienesta noteikumu normu izpratnē; šī iemesla dēļ minētais paziņojums nevarēja apturēt trīs mēnešu un desmit dienu termiņu, kāds noteikts, lai vērstos Civildienesta tiesā.
- 34 Trešām kārtām, Komisija norāda, ka, pat pieņemot, ka 2009. gada 28. jūlija paziņojums atbilstu nepieciešamajiem nosacījumiem, lai tas būtu sūdzība Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē, 2009. gada 14. septembra elektronisko vēstule nevarot tikt uzskatīta par atbildi uz sūdzību, jo to neesot sniegusi iecelējinstiūcija (turpmāk tekstā – “iecelējinstiūcija”). Šādos apstākļos saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta otro daļu sūdzība klusējot esot noraidīta četrus mēnešus pēc tās [iesniegšanas], t.i., 2009. gada 28. novembrī, un prasītājai tad esot bijuši trīs mēneši un desmit dienas, lai celtu prasību, proti, līdz 2010. gada 10. martam. Tā kā prasība esot celta 2010. gada 26. martā, tad tā esot celta pēc termiņa beigām.
- 35 Ceturtām kārtām, Komisija uzskata, ka pieteikums par juridisko palīdzību, kas iesniegts 2009. gada 18. novembrī, esot bijis priekšlaicīgs, jo esot iesniegts desmit dienas pirms tam, kad bija beidzies četru mēnešu termiņš, kāds iecelējinstiūcijai bija, lai atbildētu uz iespējamo sūdzību, un tas neesot apturējis apstrīdēto prasības termiņu.
- 36 Komisija piebilst, ka – pat ja šīs prasības daļa par piekļuvi informācijai tiktu atzīta par pieņemamu, ciktāl tiesības uz piekļuvi konkursa procedūras dokumentiem var pastāvēt neatkarīgi no prasības atcelt konkursa atlases komisijas lēmumu, – prasījums attiecībā uz nepielaišanu pie mutiskā pārbaudījuma kārtīšanas, kas esot prasības galvenā daļa, joprojām būtu nepieņemams.
- 37 Visbeidzot, Komisija uzskata, ka nav pretrunas starp tās izvirzīto nepieņemamību un faktu, ka Civildienesta tiesas priekšsēdētājs ir piešķīris prasītājai juridisko palīdzību. Šajā ziņā Komisija atgādina, ka juridiskā palīdzība tiek atteikta, ja prasība, kurai tā ir lūgta, šķiet acīmredzami nepieņemama, lai gan rakstveida dokumentos Komisija vienīgi apgalvo, ka pēc dažādo administratīvo posmu analīzes prasība tai šķiet nepieņemama; tomēr Komisija nav apgalvojusi, ka nepieņemamība būtu acīmredzama.
- 38 Prasītāja, pirmām, kārtām, iebilst, ka prasība attiecas uz 2009. gada 14. septembra elektronisko vēstuli tāpēc, ka šī elektroniskā vēstule hronoloģiski ir jaunākais *EPSO* pieņemtais lēmums. Tā kā šis lēmums ir pieņemts pēc prasītājas sūdzības, tad tas aizstājot viņai ar 2009. gada 23. jūlija vēstuli paziņoto konkursa atlases komisijas lēmumu un esot nelabvēlīgs akts.
- 39 Otrām kārtām, prasītāja apliecina, ka viņas paziņojums, kas datēts ar 2009. gada 28. jūliju, tomēr ir sūdzība Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta normu izpratnē. Proti, pirmkārt, prasītāja to esot nosaukusi par “S[ūdzību]” un esot precizējusi, ka tā ir iesniegta, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu; tas liecinot par prasītājas vēlmi iesniegt sūdzību Civildienesta noteikumu normu izpratnē. Otrkārt, no viņas paziņojuma teksta skaidri izrietot, ka šī paziņojuma mērķis ir apstrīdēt konkursa atlases komisijas lēmumu, kas viņai paziņots ar 2009. gada 23. jūlija vēstuli – vēstuli, kas [paziņojumam] bijusi pievienota. No paziņojuma teksta arī izrietot, ka prasītāja lūdz pārskatīt viņas rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu] un rezultātā pielaist viņu pie mutiskā

pārbaudījuma kārtošanas. Visbeidzot, pēc prasītājas uzskatiem, viņa neesot varējusi paziņojumā sīkāk izklāstīt, kādēļ viņa nepiekrīt 2009. gada 23. jūlijā paziņotajam atlases komisijas lēmumam, jo prasītājai nebija izdevies panākt, ka viņai tiktu nosūtīti izlabotie rakstisko pārbaudījumu [darbi], un EPSO tikai 2010. gada 16. jūnijā viņai ir nosūtījis viņas rakstisko pārbaudījumu b) un c) [darbus], bet bez labojumiem. Turklāt, ja būtu uzskatāms, ka prasītājas 2009. gada 28. jūlija paziņojums nav sūdzība Civildienesta noteikumu normu izpratnē, tad tas nozīmētu, ka Civildienesta tiesas priekšsēdētājs viņai ir piešķīris juridisko palīdzību prasības iesniegšanai pēc termiņa beigām.

- 40 Trešām kārtām, prasītāja vēš uzmanību uz to, ka 2009. gada 14. septembra elektroniskajā vēstulē ir skaidri minēti viņas 2009. gada 28. jūlija lūgumi, attiecībā uz kuriem minētajā vēstulē ir paredzēts atbildēt. Šajā ziņā prasītāja piebilst, ka ir jāuzskata, ka elektroniskā vēstule, kuras sūtītāja elektroniskajai adresei bija tāds pats domēns, kāds minēts EPSO elektroniskajās vēstulēs, – kura atbilda tam, ko viņa bija lūgusi savā sūdzībā un kurā bija skaidri norādīts uz minēto sūdzību, tomēr šo sūdzību neapmierinot, – ietver prasītājas sūdzības noraidījumu. Pēc prasītājas uzskatiem, Komisija nevar apgalvot, ka viņai bija jāignorē 2009. gada 14. septembra elektroniskā vēstule un jāsaņem, līdz beidzas termiņš, kas ir četri mēneši kopš viņas 2009. gada 28. jūlija sūdzības; šī termiņa beigas atbilst klusējošam izteiktam lēmumam par noraidīšanu, riskējot, ka prasības celšanas termiņš tiks izbeigts, jo klusējošais izteiktais lēmums noraidīt viņas sūdzību nav savlaicīgi pārsūdzēts. Katrā ziņā prasītāja par to bija jābrīdina.
- 41 Ceturtām kārtām, pat pieņemot, ka 2009. gada 14. septembra elektroniskā vēstule nav prasītājas sūdzības noraidījums, prasītāja norāda, ka pieteikums par juridisko palīdzību ir apturējis termiņu prasības celšanai līdz dienai, kad paziņots Civildienesta tiesas priekšsēdētāja rīkojums, ar ko piešķirta juridiskā palīdzība, proti, līdz 2010. gada 10. martam – dienai, kurā termiņš atkal sācis ritēt. Tātad 2010. gada 26. martā celtā prasība neesot celta pēc termiņa beigām.
- 42 Prasītāja piebilst, – pat pieņemot, ka būtu jāuzskata, ka viņas 2009. gada 18. novembrī iesniegtais pieteikums par juridisko palīdzību ir priekšlaicīgs, jo tas iesniegts pirms 2009. gada 28. novembra – dienas, kad beidzās termiņš atbildes sniegšanai uz viņas 2009. gada 28. jūlija sūdzību, – nav strīda par to, ka Civildienesta tiesas priekšsēdētājs ir ņēmis vērā šo pieteikumu, vismaz minētajam termiņam beidzoties, 2009. gada 28. novembrī. No tā izrietot, ka termiņš prasības celšanai bija apturēts vai nu no 2009. gada 18. novembra, vai, ja Civildienesta tiesa uzskatītu, ka 2009. gada 14. septembra elektroniskā vēstule nav viņas sūdzības noraidījums, no 2009. gada 28. novembra līdz 2010. gada 10. martam – dienai, kad Civildienesta tiesas priekšsēdētājs izdeva rīkojumu, ar ko tiek piešķirta juridiskā palīdzība. Esot acīmredzams, ka tiesas process bija sācies, jo pieteikums par juridisko palīdzību bija ne tikai izskatīts, bet Civildienesta tiesas priekšsēdētājs arī bija to apmierinājis; viņš to nebūtu darījis, ja termiņš prasības celšanai tiesā būtu beidzies un ja tādējādi prasība būtu bijusi acīmredzami nepieņemama.

Civildienesta tiesas vērtējums

Par prasītājai nelabvēlīgajiem aktiem

- 43 Vispirms jāatgādina, ka gan administratīvajai sūdzībai, gan prasībai tiesā saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu ir jābūt vērstām pret prasītājam nelabvēlīgu aktu. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nelabvēlīgs akts ir tāds akts ar juridiski saistošu iedarbību, kas tieši un tūlītēji var skart prasītāja intereses, būtiski mainot viņa tiesisko stāvokli (Civildienesta tiesas 2011. gada 15. septembra spriedums lietā F-6/10 *Munch*/ITSB, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Pirmām kārtām, attiecībā uz konkursa atlases komisijas lēmumiem no pastāvīgās judikatūras izriet, ka lēmums, ar ko konkursa atlases komisija atsakās pieļaut kandidātu pārbaudījumiem pēc tam, kad tā pēc ieinteresētās personas lūguma pārskatījusi viņa kandidatūru, aizstāj atlases komisijas iepriekš pieņemto lēmumu un nevar tikt uzskatīts par vienkāršu tā apstiprinājumu (Pirmās instances tiesas

1992. gada 11. februāra spriedums lietā T-16/90 *Panagiotopoulou*/Parlaments, 20. punkts). Tātad, ja konkursa kandidāts lūdz pārskatīt atlases komisijas pieņemtu lēmumu, viņam nelabvēlīgais akts ir atlases komisijas lēmums pēc kandidāta situācijas pārskatīšanas (Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. decembra spriedums lietā T-173/05 *Heus*/Komisija, 19. punkts).
- 45 Tādējādi ar konkursa atlases komisijas lēmumu, saskaņā ar kuru prasītāja netika pieļauta pie mutiskā pārbaudījuma, kurš pieņemts pēc prasītājas 2009. gada 10. jūlijā iesniegtā pārskatīšanas lūguma un kurš paziņots ar *EPSO* 2009. gada 23. jūlija vēstuli, ir aizstāts sākotnējais atlases komisijas lēmums, kas paziņots ar *EPSO* 2009. gada 2. jūlija vēstuli, un šajā lietā [pirmais minētais lēmums] ir nelabvēlīgais akts attiecībā uz prasītājas nepieļaušanu pie konkursa mutiskā pārbaudījuma kārtēšanas (turpmāk tekstā – “lēmums nepieļaut pie mutiskā pārbaudījuma”). Tāpat ar šo pēc pārskatīšanas pieņemto lēmumu nepieļaut pie mutiskā pārbaudījuma sāk ritēt termiņi sūdzības un prasības iesniegšanai; tas, vai šādā situācijā minētais lēmums, iespējams, var tikt uzskatīts par vienkārši apstiprinošu aktu, nav jāpārbauda (skat. Civildienesta tiesas 2007. gada 13. decembra spriedumu lietā F-73/06 *Van Neyghem*/Komisija, 39. punkts).
- 46 Otrām kārtām, attiecībā uz lēmumiem par atteikumu nosūtīt kandidātiem informāciju vai dokumentus ir jāprecizē, ka ar konkursa paziņojuma D sadaļas 4. punktu ir izveidota īpaša procedūra, kura, ja kandidāts nolemj to izmantot, aizstāj Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktā paredzēto procedūru, kurai ir raksturīgi ļoti īsi termiņi un kuras mērķis ir ļaut kandidātiem īstenot viņiem atzītās īpašās tiesības piekļūt noteikta veida informācijai, kas viņus skar tieši un individuāli. Atbilstoši šīm tiesībām “*EPSO* var sniegt kandidātam, kurš to lūdz”, papildinformāciju attiecībā uz viņa dalību konkursā. Lūgumi sniegt informāciju ir jāiesniedz viena mēneša termiņā pēc konkursa rezultātu paziņošanas, un *EPSO* apņemas uz tiem atbildēt viena mēneša termiņā pēc lūguma saņemšanas. Konkursa paziņojuma D sadaļas 4. punktā ir norādīts uz Kandidātu rokasgrāmatas III sadaļas 3. punktu, kurā minēti piemēri informācijai, kas kandidātiem var tikt sniegta. No minētās rokasgrāmatas III sadaļas 3. punkta b) apakšpunkta izriet, ka kandidāti, kuri nav nokārtojuši rakstiskos pārbaudījumus, var lūgt savu rakstisko pārbaudījumu [darbu] kopijas, kā arī individuālo novērtējuma veidlapu attiecībā uz pārbaudījumiem ar atlases komisijas novērtējumu.
- 47 Kandidātiem atzīto īpašo tiesību mērķis ir nodrošināt, lai konkursu atlasī neizturējušie kandidāti, nekaitējot atlases komisijas darba aizklātībai, varētu saņemt informāciju un dokumentus, kas tiem varētu ļaut pieņemt pārdomātu lēmumu par to, vai ir lietderīgi apstrīdēt lēmumu izslēgt viņus no konkursa vai arī tas nav lietderīgi. Šajā nolūkā ļoti īsie termiņi kā lūguma sniegt informāciju vai dokumentus iesniegšanai, tā atbildes saņemšanai uz to ir noteikti, lai šī informācija un dokumenti kandidāta rīcībā katrā ziņā būtu vismaz vienu mēnesi pirms tam, kad beidzas termiņš prasības celšanai Civildienesta tiesā vai termiņš sūdzības iesniegšanai *EPSO*, kura vadītājam atbilstoši Lēmuma 2002/621 4. pantam ir iecelējīnstitūcijai piešķirtās pilnvaras.
- 48 No nupat veiktās analīzes izriet, ka tādējādi, ka *EPSO* stingri ievēro kandidātiem atzītās īpašās tiesības gan attiecībā uz šo tiesību saturu, gan attiecībā uz termiņu atbildes sniegšanai, izpaužas pienākumi, kas izriet no labas pārvaldības principa, no sabiedrības tiesībām piekļūt dokumentiem un no tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41., 42. un 47. pantu. No tā izriet, ka, ja *EPSO* neievēro kandidātiem atzītās īpašās tiesības, jo tad rezultātā atlasī neizturējušie kandidāti varētu celt prasības vai iesniegt sūdzības, kamēr viņu rīcībā nav pietiekamu datu, [šāda rīcība] var arī radīt dienesta pārkāpumu, kas attiecīgā gadījumā kandidātam var radīt tiesības uz zaudējumu atlīdzību.
- 49 Šajā lietā prasītājas 2009. gada 14. maija elektroniskajā vēstulē bija ietverts lūgums nosūtīt izlaboto viņas rakstiskā pārbaudījuma b) [darbu] ar atlases komisijas novērtējumu, bet prasītājas 2009. gada 4. jūlija elektroniskajā vēstulē bija ietverts lūgums nosūtīt viņas rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu], tāpat izlabotu, un atlases komisijas novērtējumu. Papildus šīm abām elektroniskajām vēstulēm prasītāja 2009. gada 27. maijā iesniedza pirmo pārskatīšanas lūgumu, lai panāktu, ka atlases komisija pārskata savu sākotnējo lēmumu par prasītājas rakstiskā pārbaudījuma b) novērtējumu – pārskatīšanas lūgumu,

kurš tika apmierināts, – un 2009. gada 10. jūlijā [prasītāja iesniedza] otro pārskatīšanas lūgumu par rakstisko pārbaudījumu c), pēc kura atlases komisija atstāja spēkā savu attiecīgā pārbaudījuma novērtējumu, kā prasītājam tika paziņots ar 2009. gada 23. jūlija vēstuli, tomēr neatbildot uz viņas lūgumu nosūtīt izlaboto viņas rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu] un atlases komisijas [sagatavoto] individuālo novērtējuma veidlapu attiecībā uz minēto pārbaudījumu.

- 50 Tādējādi no faktu hronoloģiskās secības izriet, ka viena mēneša termiņš, kāds *EPSO* bija, lai, atbildot uz prasītājas 2009. gada 14. maija elektronisko vēstuli, nosūtītu viņai rakstiskā pārbaudījuma b) [darba] kopiju, kā arī individuālo novērtējuma veidlapu ar atlases komisijas novērtējumu, beidzās 2009. gada 14. jūnijā; [šajā termiņā] prasītājam netika nosūtīts neviens dokuments. Attiecībā uz informācijas sniegšanu par rakstisko pārbaudījumu c), tas, ka netika atbildēts uz prasītājas 2009. gada 4. jūlija elektronisko vēstuli un uz viņas petīciju, kas ietverta 2009. gada 10. jūlija pārskatīšanas lūgumā, var tikt kvalificēts vienīgi kā klusējot izteikts lēmums par atteikumu. Šajā ziņā jāpiebilst, ka, lai gan prasītājam adresētajā 2009. gada 2. jūlija vēstulē *EPSO* apliecināja, ka jau ir nosūtījis viņai rakstiskā pārbaudījuma b) [darba] kopiju, un tāpat arī 2009. gada 14. septembra elektroniskajā vēstulē ir norādīts, ka rakstiskā pārbaudījuma c) [darbs] un minētā pārbaudījuma novērtējuma veidlapa ir pievienoti pielikumā, tomēr šie dokumenti norādītajās dienās prasītājam netika nosūtīti.
- 51 No tā izriet, ka attiecībā uz lūgumiem nosūtīt informāciju un dokumentus gan klusējot izteiktais lēmums par atteikšanos nosūtīt lūgto informāciju par pārbaudījumu b), kurš pieņemts 2009. gada 14. jūnijā [turpmāk tekstā – “lēmums atteikties nosūtīt rakstiskā pārbaudījuma b) [darbu]”], gan klusējot izteiktais lēmums nenosūtīt lūgto informāciju par pārbaudījumu c), kurš ietverts 2009. gada 23. jūlija vēstulē [turpmāk tekstā “lēmums atteikties nosūtīt rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu]”], ciktāl minētajā vēstulē nav aplūkots jautājums par lūgtās informācijas nosūtīšanu, ir prasītājam nelabvēlīgi akti.
- 52 Tādējādi gan lēmums nepieļaut pie mutiskā pārbaudījuma, gan lēmums atteikties nosūtīt rakstiskā pārbaudījuma b) [darbu] un lēmums atteikties nosūtīt rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu] ir prasītājam nelabvēlīgi akti.

Par to, vai prasītāja ir ievērojusi termiņus

- 53 Šajā ziņā jāatgādina, pirmām kārtām, kā Tiesa ir vairākkārt atzinusi, tiesību aizsardzības līdzeklis, kas pieejams attiecībā uz konkursa atlases komisijas lēmumu, parasti ir tieša vērsšanās tiesā (it īpaši skat. Tiesas 1983. gada 14. jūlija spriedumu lietā 144/82 *Detti*/Tiesa, 16. punkts un tajā minētā judikatūra). Proti, sūdzībai, kas vērstā pret konkursa atlases komisijas lēmumu, šķiet, nav jēgas, jo attiecīgā iestāde nav pilnvarota atcelt vai grozīt konkursa atlases komisijas lēmumus. Tādējādi pārmērīgi šaura Civildienesta noteikumu 91. panta 2. punkta interpretācija tikai gluži nelieterīgi paildzinātu procedūru (it īpaši skat. Tiesas 1978. gada 16. marta spriedumu lietā 7/77 *Ritter von Wüllerstorff und Urbair*/Komisija, 8. punkts).
- 54 Šajā lietā, tā kā lēmums nepieļaut pie mutiskā pārbaudījuma ir konkursa atlases komisijas lēmums, ko pašu var apstrīdēt Civildienesta tiesā, nesniedzot iepriekšēju administratīvu sūdzību, triju mēnešu termiņš prasības celšanai, kas paredzēts Civildienesta noteikumu 91. panta 3. punktā, kam pieskaitīts desmit dienu ilgs fiksētais termiņš, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, atbilstoši Reglamenta 100. panta 3. punktam, sāka ritēt no nenoteiktas dienas, kurā šis lēmums tika paziņots ar 2009. gada 23. jūlija vēstuli, bet vēlākais no 2009. gada 28. jūlija – dienas, ar ko datēts paziņojums ar nosaukumu “S[ūdzība]”, – kurā prasītāja atzīst, ka ir ar šo lēmumu iepazinusies, – un beidzās 2009. gada 7. novembrī. Tā kā 2009. gada 7. novembris bija sestdiena, termiņš prasības celšanai saskaņā ar Reglamenta 100. panta 2. punkta pirmo daļu automātiski tika pagarināts līdz pirmdienai, 2009. gada 9. novembrim.

- 55 Lēmums atteikties nosūtīt rakstiskā pārbaudījuma b) [darbu] un lēmums atteikties nosūtīt rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu] arī ir konkursa atlases komisijas lēmumi, ko var apstrīdēt Civildienesta tiesā, nesniedzot iepriekšēju administratīvu sūdzību. Tā kā pirmais no šiem lēmumiem tika pieņemts 2009. gada 14. jūnijā un prasītāja ar otro lēmumu ir iepazīsies vēlākais 2009. gada 28. jūlijā, triju mēnešu un desmit dienu termiņš prasības celšanai Civildienesta tiesā beidzās attiecīgi 2009. gada 24. septembrī un 2009. gada 7. novembrī; pēdējais minētais termiņš iepriekšējā punktā norādīto iemeslu dēļ tika pagarināts līdz 2009. gada 9. novembrim.
- 56 Tātad prasītāja būtu varējusi tieši vērsties Civildienesta tiesā, ceļot prasību vēlākais 2009. gada 24. septembrī, lai apstrīdētu lēmumu atteikties nosūtīt rakstiskā pārbaudījuma b) [darbu], un vēlākais 2009. gada 9. novembrī, lai apstrīdētu lēmumu nepielaist pie mutiskā pārbaudījuma un lēmumu atteikties nosūtīt rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu].
- 57 Šis konstatējums nevar tikt atcelts ar Reglamenta 97. panta 4. punkta formulējumu, atbilstoši kuram pieteikuma par juridisko palīdzību iesniegšana aptur prasības celšanai paredzēto termiņu līdz dienai, kad tiek paziņots rīkojums par šo pieteikumu, jo šajā lietā prasītāja tikai 2009. gada 18. novembrī ir lūgusi ļaut viņai izmantot juridisko palīdzību, t.i., kad termiņš prasības celšanai attiecībā uz trijiem iepriekš minētajiem konkursa atlases komisijas lēmumiem jau bija beigušies.
- 58 Otrām kārtām, jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras arī izriet, ka tad, ja ieinteresētā persona tā vietā, lai tieši vērstos tiesā, atsaucas uz Civildienesta noteikumu normām, ar administratīvu sūdzību vērsdamās iecelēj institūcijā, tad vēlāk celtas prasības pieņemamība būs atkarīga no tā, vai šī persona ir ievērojusi procesuālos ierobežojumus, kas attiecas uz iepriekšēju sūdzību (Pirmās instances tiesas 2002. gada 23. janvāra spriedums lietā T-386/00 *Gonçalves/Parlaments*, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 59 Šajā lietā prasītāja norāda, ka 2009. gada 28. jūlija paziņojums, kura nosaukums ir “S[ūdzība]” un kurā ir skaidra atsauce uz Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta normām, esot sūdzība minēto normu izpratnē.
- 60 Patiešām, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sūdzībai nav jābūt īpašā formā. Pietiek, ka tajā ir skaidri un precīzi pausta prasītāja griba apstrīdēt attiecībā uz viņu pieņemtu lēmumu (šajā ziņā skat. Tiesas 1988. gada 31. maija spriedumu lietā 167/86 *Rousseau/Revīzijas palāta*, 8. punkts, un 1988. gada 14. jūlija spriedumu apvienotajās lietās 23/87 un 24/87 *Aldinger* un *Virgili/Parlaments*, 13. punkts; Pirmās instances tiesas 2005. gada 16. februāra spriedumu lietā T-354/03 *Reggimenti/Parlaments*, 43. punkts). No judikatūras arī izriet, ka administrācijai ir jāizskata sūdzības atvērtības garā, un, lai uzskatītu, ka tā ir saņēmusi sūdzību Civildienesta 90. panta 2. punkta izpratnē, pietiek, ka iepriekš administratīvajā procedūrā prasības pamats ir izvirzīts pietiekami skaidri, lai iecelēj institūcija spētu saprast, kādus iebildumus prasītājs ir izvirzījis pret apstrīdēto lēmumu (skat. Pirmās instances tiesas 1998. gada 13. janvāra spriedumu lietā T-176/96 *Volger/Parlaments*, 65. punkts).
- 61 Tā kā pirmstiesas procedūras mērķis tik un tā ir ar izlīgumu izšķirt strīdu, kas rodas sūdzības [iesniegšanas] brīdī, iecelēj institūcijai ir pietiekami precīzi jāzina argumenti, ko ieinteresētā persona izvirza attiecībā uz administratīvo lēmumu. No tā izriet, ka sūdzībā katrā ziņā ir jābūt ietveram izklāstam ar pamatiem un argumentiem, kas izvirzīti attiecībā uz administratīvo lēmumu, pret kuru sūdzība vērstā (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 1996. gada 7. marta spriedumu lietā T-146/94 *Williams/Revīzijas palāta*, 44. punkts).
- 62 Šajā lietā Civildienesta tiesa vispirms konstatē, ka 2009. gada 28. jūlija paziņojums, kā atgādināts šī sprieduma 24. punktā, bija iedalīts divās daļās. Pirmajā daļā prasītāja lūdza nosūtīt noteiktus dokumentus, kā arī papildinformāciju. Otrajā daļā prasītāja lūdza pielaist viņu pie mutiskā pārbaudījuma kārtošana, ja viņa saņemtu nepieciešamos punktus.

- 63 Tad Civildienesta tiesa konstatē, ka attiecībā uz 2009. gada 28. jūlija paziņojuma otro daļu, par kuru var tikt uzskatīts, ka prasītāja, lūdzot pielaist viņu pie mutiskā pārbaudījuma kārtošanas, apstrīd lēmumu nepielaist pie mutiskā pārbaudījuma, attiecīgajā paziņojuma tekstā nav ietverts izklāsts nedz par kādu tiesisko vai faktisko prasības pamatu, nedz argumentu, kas pamatotu prasību grozīt minēto lēmumu. Tādēļ šī 2009. gada 28. jūlija paziņojuma daļa neatbilst minimālajiem nosacījumiem, kas izvirzīti iepriekš atgādinātajā judikatūrā, lai [šo paziņojumu] varētu uzskatīt par sūdzību Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē, un *EPSO* nespēja uz to sniegt argumentētu atbildi.
- 64 Šādos apstākļos prasība atcelt lēmumu nepielaist pie mutiskā pārbaudījuma nav pieņemama. Prasība atcelt rezerves sarakstu var būt sekmīga tikai tad, ja Civildienesta tiesa atceļ lēmumu nepielaist pie mutiskā pārbaudījuma, tādējādi arī minētā prasība ir jāatzīst par nepieņemamu.
- 65 Visbeidzot, Civildienesta tiesa konstatē, ka, pat ja prasītāja neizvirza nedz argumentus, nedz prasības pamatus, lai pamatotu savas prasības, kas ir 2009. gada 28. jūlija paziņojuma pirmās daļas priekšmets, no paša 2009. gada 28. jūlija paziņojuma formulējuma tomēr var secināt, ka prasītāja sūdzējās par to, ka nav saņēmusi dokumentus, ko bija vairākkārt pieprasījusi, konkrēti, savā 2009. gada 14. maija elektroniskajā vēstulē par rakstisko pārbaudes darbu b), kā arī 2009. gada 4. jūlija elektroniskajā vēstulē un 2009. gada 10. jūlija pārskatīšanas lūgumā attiecībā uz rakstisko pārbaudes darbu c). No tā izriet, ka, ņemot vērā šīs lietas apstākļus, 2009. gada 28. jūlija paziņojuma pirmā daļa *EPSO* bija jāizskata kā sūdzība Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē.
- 66 Tā kā *EPSO* nav apmierinājis lūgumus nosūtīt dokumentus šī sprieduma 50. punktā atgādinātajos termiņos sūdzības iesniegšanai par lēmumu atteikties nosūtīt rakstiskā pārbaudījuma b) [darbu] un par lēmumu atteikties nosūtīt rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu] Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē, prasītājai bija triju mēnešu termiņš, kas beidzās attiecīgi 2009. gada 14. septembrī un 2009. gada 28. oktobrī.
- 67 Tātad prasītājas 2009. gada 28. jūlijā iesniegtā sūdzība bija pieņemama gan attiecībā uz lēmumu atteikties nosūtīt rakstiskā pārbaudījuma b) [darbu], gan attiecībā uz lēmumu atteikties nosūtīt rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu].
- 68 Šajā ziņā jānorāda, ka pēc 2009. gada 28. jūlija sūdzības iesniegšanas attiecībā uz lūgumiem nosūtīt izlabotos rakstisko pārbaudījumu b) un c) [darbus] tika pieņemts klusējot izteikts lēmums par noraidīšanu, kas paziņots ar *EPSO* 2009. gada 14. septembra elektronisko vēstuli.
- 69 Turklāt, tā kā ar 2009. gada 14. septembra elektronisko vēstuli *EPSO* atteicās praktiski nosūtīt prasītājai lūgtos rakstisko pārbaudījumu b) un c) [darbus], kā arī individuālo novērtējuma veidlapu, t.i., izpildīt lūgumus, attiecībā uz kuriem jau bija pieņemti lēmumi atteikties nosūtīt rakstisko pārbaudījumu b) un c) [darbus], tad nav jālemj par prasījumiem atcelt lēmumu, kas paziņots ar 2009. gada 14. septembra elektronisko vēstuli. Proti, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka formālie prasījumi, kas vērsti pret to, ka sūdzība ir noraidīta, izraisa to, ka Civildienesta tiesā tiek iesniegts akts, pret kuru sūdzība ir iesniegta, jo pašai sūdzības noraidīšanai nav patstāvīga saturs, ciktāl lēmums par noraidīšanu ir vienkāršs apstrīdētā lēmuma apstiprinājums (iepriekš minētais spriedums lietā *Munch/ITSB*, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 70 No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka prasība ir pieņemama gan attiecībā uz to, lai tiktu atcelts lēmums atteikties nosūtīt rakstiskā pārbaudījuma b) [darbu], gan attiecībā uz to, lai tiktu atcelts lēmums atteikties nosūtīt rakstiskā pārbaudījuma c) [darbu].

Par lietas būtību

- 71 Vispirms jāatgādina, ka prasītājas secīgie lūgumi *EPSO* nosūtīt viņai dokumentus attiecās gan uz rakstu darbiem, ko viņa bija veikusi rakstiskajos pārbaudījumos b) un c), un uz atlases komisijas [sagatavoto] minēto rakstu darbu novērtējuma veidlapu, gan arī uz minētajos rakstu darbos veiktajiem labojumiem.
- 72 Lai gan lūgumus nosūtīt izlabotos rakstisko pārbaudījumu b) un c) [darbus] tiktāl, ciktāl tie attiecās uz rakstu darbiem, ko prasītāja veikusi šajos divos pārbaudījumos, un uz atlases komisijas sagatavoto minēto rakstu darbu novērtējuma veidlapu, *EPSO* tiešām neapmierināja termiņos, kas noteikti konkursa paziņojuma D sadaļas 4. punktā, un arī nepievienoja tos 2009. gada 14. septembra elektroniskajai vēstulei, tomēr iepriekš minēto prasītājas veikto rakstu darbu kopijas, kā arī atlases komisijas sagatavotās katra pārbaudījuma novērtējuma lapas prasītājai tika nosūtītas iztiesāšanas laikā, konkrēti, ar *EPSO* 2010. gada 16. jūnija vēstuli, un šie dokumenti tomēr ir iekļauti lietas materiālos kā Komisijas aizstāvības raksta pielikumi.
- 73 Tomēr, tā kā nav prasījumu par kaitējuma atlīdzību, prasībai attiecībā uz lēmumiem atteikties nosūtīt rakstisko pārbaudījumu b) un c) [darbus] tiktāl, ciktāl šajos lēmumos ir atteikts nosūtīt prasītājas veiktos rakstu darbus un atlases komisijas [sagatavotās] minēto rakstu darbu novērtējuma veidlapas, ir zudis priekšmets. Jāpiebilst, ka tiktāl, ciktāl šī lieta ir pieņemama, tā nav ar finansēm saistīta lieta Civildienesta noteikumu 91. panta 1. punkta izpratnē un ka tādējādi Civildienesta tiesai šajā lietā nav neierobežotas jurisdikcijas; tas liedz tai pārbaudīt, vai pēc savas ierosmes nebūtu jāpiespriež atbildētājai samaksāt atlīdzību par kaitējumu, kurš nodarīts tās vainas dēļ (šajā ziņā skat. Tiesas 2010. gada 20. maija spriedumu lietā C-583/08 P *Gogos/Komisija*, 44. punkts).
- 74 Tādējādi ir jāizskata tikai prasības atcelt lēmumus atteikties nosūtīt rakstisko pārbaudījumu b) un c) [darbus], jo ar šiem lēmumiem tika atteikts nosūtīt šos izlabotos rakstisko pārbaudījumu [darbus].
- 75 Pamatojot prasību kopumā, prasītāja izvirza vairākus pamatus, pirmkārt, par kandidātu tiesību piekļūt informācijai par sevi pārkāpumu, otrkārt, par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un Komisijas Administratīvās ētikas kodeksa pārkāpumu, treškārt, par pārskatāmības principa pārkāpumu un, ceturtkārt, par vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu. Piektais pamats par konkursa atlases komisijas darbu reglamentējošo noteikumu pārkāpumu un spēkā esošo pārbaudes kritēriju pārkāpumu ir izvirzīts, vienīgi pamatojot prasījumus atcelt lēmumu nepieļaut pie mutiskā pārbaudījuma, kuri šī sprieduma 64. punktā ir atzīti par nepieņemamiem.
- 76 Tātad Civildienesta tiesa izskatīs tikai četrus pirmos prasības pamatus, kas izvirzīti, pamatojot prasību kopumā.

Par pirmo pamatu – kandidātu tiesību piekļūt informācijai par sevi pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 77 Prasītāja norāda, ka tas, ka viņai netika nosūtīti izlabotie viņas rakstisko pārbaudījumu b) un c) [darbi], ir pretrunā Eiropas Savienības pilsoņu tiesībām piekļūt Savienības iestāžu dokumentiem, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.). Šāds atteikums esot pretrunā arī konkursa paziņojuma D sadaļas 4. punktam un Kandidātu rokasgrāmatas III sadaļas 3. punktam. Piekļuve saviem izlabotajiem rakstisko pārbaudījumu [darbiem] būtu ļāvusi prasītājai izprast pieļautās kļūdas un turpmāk savu sniegumu uzlabot.
- 78 Komisija lūdz šo pamatu noraidīt.

Civildienesta tiesas vērtējums

- 79 Attiecībā uz iespējamo Regulas Nr. 1049/2001 pārkāpumu ir jāuzsver, ka prasītāja nav ievērojusi obligāto iepriekšējo administratīvo procedūru, kas paredzēta šīs regulas 6. un nākamajos pantos, lai iegūtu piekļuvi dokumentiem, uz kuriem attiecas šī lieta, pirms tiek celta prasība Civildienesta tiesā; tas padara pirmo pamatu nepieņemamu, ciktāl tas attiecas uz iepriekš minētās regulas pārkāpumu.
- 80 Katrā ziņā ir jāatgādina pastāvīgā judikatūra, saskaņā ar kuru Regula Nr. 1049/2001 ir vispārpiemērojama norma, kurā ir noteikti pamatprincipi attiecībā uz jebkura Savienības pilsoņa tiesībām piekļūt attiecīgo iestāžu dokumentiem, kas skar jebkuru darbības jomu Eiropas Savienībā, tostarp civildienestu (Pirmās instances tiesas 2006. gada 17. maija spriedums lietā T-93/04 *Kallianos/Komisija*, 87. punkts). Tomēr kā jebkura vispārpiemērojama norma tiesības piekļūt dokumentiem var tikt precizētas, paplašinātas vai, gluži pretēji, ierobežotas vai pat liegtas – saskaņā ar principu, ka ar īpašiem noteikumiem atkāpjas no vispārējiem noteikumiem (*lex specialis derogat legi generali*) –, ja pastāv īpaši noteikumi, ar ko tiek reglamentēti īpaši jautājumi (Pirmās instances tiesas 2005. gada 5. aprīļa spriedums lietā T-376/03 *Hendrickx/Padome*, 55. punkts, un 2005. gada 14. jūlija spriedums lietā T-371/03 *Le Voci/Padome*, 122. punkts; Civildienesta tiesas 2011. gada 20. janvāra spriedums lietā F-121/07 *Strack/Komisija*, 65. punkts; pārsūdzēts ar divām apelācijas sūdzībām, kuras ir izskatīšānā Eiropas Savienības Vispārējā tiesā – lietā T-197/11 P un lietā T-198/11 P).
- 81 Civildienesta noteikumu III pielikuma 6. pants, konkursa paziņojuma D sadaļas 4. punkts un Kandidātu rokasgrāmatas III sadaļas 3. punkts tieši ir īpašas normas, kurās paredzēta atkāpe no Regulas Nr. 1049/2001, jo tajās reglamentēta piekļuve īpašu veidu dokumentiem, proti, kandidātu veiktajiem rakstisko pārbaudījumu [darbiem], kā arī atlases komisijas [sagatavotajām] minēto rakstu darbu novērtējuma veidlapām.
- 82 No tā izriet, ka, pat ja prasītāja būtu ievērojusi Regulas Nr. 1049/2001 6. un nākamajos pantos noteikto procedūru, šīs regulas normas šajā lietā nebūtu piemērojamas.
- 83 Attiecībā uz konkursa paziņojuma D sadaļas 4. punkta un Kandidātu rokasgrāmatas III sadaļas 3. punkta pārkāpumu no paša šo normu formulējuma izriet, ka tajās nav paredzēta izlaboto rakstisko pārbaudījumu [darbu] nosūtīšana kandidātiem.
- 84 Izlabotajos kandidātu rakstisko pārbaudījumu [darbos] ir ietverti personiski un salīdzinoši vērtējumi attiecībā pret kandidātiem, un tāvad uz tiem attiecas Civildienesta noteikumu III pielikuma 6. pants, kas īpaši attiecas uz konkursa procedūru [un] kurā ir noteikts, ka “[a]tlases komisijas sēdes ir aizklātas”. Kā Tiesai jau ir bijusi iespēja norādīt, šī aizklātība ir ieviesta, lai garantētu konkursa atlases komisiju neatkarību un to sēžu objektivitāti, pasargājot tās no jebkādas iejaukšanās vai ārējā spiediena, kādu tās saņem no pašas vadības, ieinteresētajiem kandidātiem vai trešām personām. Tādējādi šīs aizklātības ievērošana liedz gan izpaust atlases komisiju atsevišķo locekļu viedokļus, gan atklāt jebkādu informāciju saistībā ar personiskiem vai salīdzinošiem vērtējumiem attiecībā uz kandidātiem (Tiesas 1996. gada 4. jūlija spriedums lietā C-254/95 P *Parlaments/Innamorati*, 24. punkts; skat. arī Pirmās instances tiesas 2003. gada 27. marta spriedumu lietā T-33/00 *Martínez Páramo u.c./Komisija*, 44. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Hendrickx/Padome*, 56. punkts).
- 85 No tā izriet, ka tiktāl, ciktāl Regula Nr. 1049/2001 šajā lietā nav piemērojama un Civildienesta noteikumu III pielikuma 6. pantā, konkursa paziņojuma D sadaļas 4. punktā un Kandidātu rokasgrāmatas III sadaļas 3. punktā EPSO nav paredzēts pienākums nosūtīt kandidātiem izlabotos viņu rakstisko pārbaudījumu [darbus], pirmais pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.

Par otro pamatu – pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, kā arī Komisijas Administratīvās ētikas kodeksa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 86 Prasītāja norāda, ka, nenosūtot viņai izlaboto viņas rakstisko pārbaudījumu b) un c) [darbu] kopijas, EPSO neesot ievērojis LESD 296. pantu, tāpat arī Civildienesta noteikumu 25. panta otro daļu tādā ziņā, ka lēmumi par atteikumu neesot pamatoti. EPSO ar savu rīcību esot pārkāpis arī Komisijas 2000. gada 17. oktobra Lēmuma, ar ko groza tās Reglamentu (OV L 267, 63. lpp.), pielikumu, kura nosaukums ir “Komisijas darbinieku Administratīvās ētikas kodekss attiecībā ar sabiedrību” (turpmāk tekstā – “Administratīvās ētikas kodekss”), atbilstoši kuram Komisijai esot jāatbild uz tai adresētajiem lūgumiem piecpadsmit dienu termiņā un ikvienā šīs iestādes lēmumā jābūt skaidri norādītam pamatojumam, uz kādu tas balstīts, un tas jādara zināms attiecīgajām personām.
- 87 Komisija lūdz šo pamatu noraidīt.

Civildienesta tiesas vērtējums

- 88 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pienākuma norādīt nelabvēlīga lēmuma pamatojumu mērķis ir, pirmkārt, sniegt ieinteresētajai personai nepieciešamās norādes, lai tā zinātu, vai lēmums ir pamatots, un, otrkārt, sniegt iespēju to pārbaudīt tiesā. Attiecībā uz konkursa atlases komisijas pieņemtajiem lēmumiem šis pienākums tomēr ir jāaskaņo ar atlases komisijas sēžu aizklātības ievērošanu saskaņā ar Civildienesta noteikumu III pielikuma 6. pantu. Prasībā par konkursa atlases komisijas lēmumu pamatošanu šajos apstākļos ir jāņem vērā raksturs, kāds piemīt attiecīgajām sēdēm, kurām parasti ir vismaz divas atsevišķas stadijas, proti, vispirms – kandidātu izvērtējums, lai atlasītu kandidātus, kuri tiek pielaisti dalībai konkursā, un tad – kandidātu piemērotības ieņemamajam amatam pārbaude, lai sagatavotu piemēroto kandidātu sarakstu. Konkursa atlases komisijas darbs sēžu otrajā stadijā visādā ziņā ir salīdzinošs, un tādējādi uz to attiecas šim sēdēm raksturīgā aizklātība. Atlases komisijas pirms pārbaudījumiem pieņemtie labošanas kritēriji ir neatņemama salīdzinošā vērtējuma sastāvdaļa, kuru atlases komisija veic, salīdzinot kandidātu attiecīgās spējas. Tādējādi uz šiem kritērijiem, tāpat kā uz atlases komisijas vērtējumu, attiecas apspriežu aizklātība. Atlases komisijas veikto salīdzinošo vērtējumu atspoguļo novērtējums, ko atlases komisija piešķir kandidātiem. Ņemot vērā aizklātību, kas jāievēro attiecībā uz atlases komisijas sēdēm, to novērtējumu paziņošana, kas saņemti dažādos pārbaudījumos, ir pietiekams atlases komisijas lēmumu pamatojums; šai komisijai nav jāprecizē kandidātu atbildes, kas atzītas par nepietiekamām, vai jāpaskaidro, kāpēc šīs atbildes ir tikušas novērtētas kā nepietiekamas (iepriekš minētie spriedumi lietā Parlaments/*Innamorati*, 23.–31. punkts, un lietā *Martínez Páramo* u.c./Komisija, 43.–52. punkts; Civildienesta tiesas 2008. gada 30. aprīļa spriedums lietā F-16/07 *Dragoman*/Komisija, 63. punkts).
- 89 Šajā lietā vispirms ir jākonstatē, ka, lai pamatotu atteikumu nosūtīt prasītājai izlabotos viņas rakstisko pārbaudījumu b) un c) [darbus], 2009. gada 14. septembra elektroniskajā vēstulē ir norādīts uz Civildienesta noteikumu III pielikuma 6. pantu, kurā ir paredzēts, ka atlases komisijas sēdes ir aizklātas; tad jākonstatē, ka atbilstoši iepriekšējā punktā minētajai judikatūrai, tā kā pārbaudījumos saņemto novērtējumu paziņošana ir pietiekams pamatojums, atlases komisijai nav jāprecizē kandidātu atbildes, kas atzītas par nepietiekamām; visbeidzot, jākonstatē, ka Kandidātu rokasgrāmatas III sadaļas 3. punktā, kuras teksts bija prasītājas rīcībā, nav paredzēta izlaboto rakstisko pārbaudījumu [darbu] nosūtīšana kandidātiem. Šādos apstākļos prasītāja nevar apgalvot, ka tai nebija nepieciešamo norāžu, lai zinātu, vai atteikums nosūtīt viņas rakstisko pārbaudījumu b) un c) [darbus], ko viņa uzzināja no 2009. gada 14. septembra elektroniskās vēstules, bija pamatots vai nē.
- 90 Arī prasītājas arguments, saskaņā ar kuru EPSO esot rīkojies pretrunā Administratīvās ētikas kodeksa normām, nevar būt sekmīgs, jo šis kodekss šajā lietā nav piemērojams. Pirmām kārtām, no paša minētā kodeksa nosaukuma izriet, ka tas ir adresēts Komisijas darbiniekiem un ar to ir paredzēts

reglamentēt šo darbinieku attiecības ar sabiedrību. Otrām kārtām, jānorāda, ka minētā kodeksa normā par tā piemērošanas jomu ir atgādināts, ka vienīgi Civildienesta noteikumi reglamentē attiecības starp Komisiju un tās darbiniekiem.

- 91 Šajā lietā prasītāja nevar apgalvot, ka tā savās attiecībās ar EPSO ir vienkāršs sabiedrības loceklis. Proti, pirmkārt, no Lēmuma 2002/620 4. panta izriet, ka saskaņā ar Civildienesta noteikumu 91.a pantu lūgumi un sūdzības attiecībā uz to pilnvaru īstenošanu, kas piešķirtas saskaņā ar minētā lēmuma 2. panta 1. un 2. punktu, tiek iesniegtas [EPSO]. Otrkārt, tā kā prasītāja ir piedalījusies konkursā kā kandidāte, jebkuru lūgumu EPSO sniegt informāciju attiecībā uz viņas dalību minētajā konkursā reglamentē Civildienesta noteikumu III pielikums, konkursa paziņojuma D sadaļas 4. punkts un Kandidātu rokasgrāmatas III sadaļas 3. punkts.
- 92 Tādējādi otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par trešo pamatu – pārskatāmības principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 93 Prasītāja apgalvo, ka atbilstoši LESD 15. pantam pārskatāmība ir Savienības pamatprincips, jo katrai Savienības iestādei un struktūrai ir jānodrošina sava darba pārskatāmība. Turklāt ombuds esot norādījis, ka amatā iecelšanas procedūrās ir jāvalda pārskatāmībai, un šajā ziņā esot paudis ieteikumus Komisijai. Visbeidzot, pats EPSO savā attīstības programmā, kas publicēta tā interneta vietnē 2008. gada 11. septembrī, ar ko paredzēts modernizēt tā pieeju kandidātu atlasei, esot prasīts, lai amatā iecelšanas procedūras būtu pārskatāmas. Atteikdamies nosūtīt prasītājai izlabotos viņas rakstisko pārbaudījumu b) un c) [darbus], EPSO ar savu rīcību esot pārkāpis pārskatāmības principu.
- 94 Komisija šo prasības pamatu uzskata par nepamatotu.

Civildienesta tiesas vērtējums

- 95 Jāatgādina, ka Civildienesta noteikumu III pielikuma 6. pantā ir noteikts, ka atlases komisijas sēdes ir aizklātas.
- 96 Tomēr, ja Savienības iestāde atsakās kandidātam nosūtīt izlaboto viņa rakstiskā pārbaudījuma [darbu], kandidāts nevar likumīgi balstīties uz pārskatāmības jēdzienu, lai apstrīdētu Civildienesta noteikumu III pielikuma 6. panta piemērojamību (iepriekš minētais spriedums lietā *Le Voci/Padome*, 124. punkts).
- 97 Šis secinājums nevar tikt apstrīdēts ar prasītājas argumentiem par hipotētiskām konkursa kandidātu tiesībām piekļūt izlabotajiem rakstiskajiem testiem, kuras balstītas uz ombuda 1999. gada 18. oktobra ieteikumu Komisijai, uz to, ka Komisija ir pieņēmusi šo ieteikumu, un uz ombuda 2005. gadā sāktu izmeklēšanu, kura beigusies ar jaunu ieteikumu Komisijai attiecībā uz tās pienākumu informēt kandidātus, kuri to lūdz, par novērtēšanas kritērijiem.
- 98 Pirmām kārtām, ombuda 1999. gada 18. oktobra Īpašajā ziņojumā Eiropas Parlamentam 1004/97/(PD)GG, kas pieejams ombuda interneta vietnē, tiešām ir ietverts ieteikums Komisijai par to, ka tai vēlākais kopš 2000. gada 1. jūlija būtu jānodrošina piekļuve saviem izlabotajiem testiem tiem konkursa kandidātiem, kuri to lūgtu, un prasītājas minētajā 2000. gada 31. jūlija Paziņojumā presei 15/2000, kas pieejams ombuda interneta vietnē, ir norādīts, ka "Komisija ir pieņēmusi ombuda ieteikumu un tas ir stājies spēkā 2000. gada jūlijā". Tāpat ombuds 2005. gadā pēc savas ierosmes tiešām sāka izmeklēšanu OI/5/05/PB par piekļuvi novērtēšanas kritērijiem, ko atlases komisijas nosaka rakstiskajiem pārbaudījumiem, – izmeklēšanu, kura beidzās ar minēto ieteikumu.

- 99 Tomēr, kā izriet no šī sprieduma 84. un 95. punkta, Civildienesta noteikumu III pielikuma 6. pantam tik un tā ir pašam savs mērķis, kas pamatots ar sabiedrisko interešu apsvērumiem un īpaši attiecas uz piekļuvi atlases komisijas sēdēm. Atbilstoši konkursa paziņojuma D sadaļas 4. punktam un Kandidātu rokasgrāmatas III sadaļas 3. punktam kandidātiem atzītās īpašās tiesības piekļūt informācijai par sevi attiecībā uz viņu dalību konkursā nav nedz absolūtas, nedz neierobežotas, bet gan ietver tiesības tiem kandidātiem, kuri nav nokārtojuši rakstiskos pārbaudījumus, saņemt sava rakstiskā pārbaudījuma [darba] kopiju un individuālo novērtējuma veidlapu par savu rakstisko pārbaudījumu ar atlases komisijas sagatavoto novērtējumu.
- 100 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka prasītājas apgalvojums par to, ka Komisija vai *EPSO*, iespējams, ir apņēmušies nosūtīt konkursa kandidātiem izlabotos viņu rakstisko pārbaudījumu [darbus], nav pamatots ne ar kādiem pierādījumiem.
- 101 Attiecībā uz argumentu par amatā iecelšanas procedūru pārskatāmību, kas esot prasīta *EPSO* 2008. gada attīstības programmā, kura minēta šī sprieduma 93. punktā, it īpaši pasākumā Nr. 13, neskarot [šīs programmas] juridisko vērtību, ir jānorāda, ka šajā attīstības programmā jautājums par pārskatāmību ir vienīgi saistībā ar strukturētu interviju ieviešanu konkursa procedūrā mutisko pārbaudījumu gaitā un saistībā ar to, kā dažādās iestādes izmanto rezerves sarakstus. Konkrēti, pasākumā Nr. 13 tikai ir norādīts, ka *EPSO* valde ir apstiprinājusi, ka konkursa procedūrā tiek ieviests mehānisms, kas vienkāršo kandidātu piekļuvi pilnai informācijai, lai samazinātu sūdzību un prasību skaitu, tomēr nenosakot tās informācijas konkrēto saturu, kurai vajadzētu būt pieejamai kandidātiem.
- 102 Visbeidzot, prasītāja nevar pamatoties arī uz Civildienesta tiesas 2008. gada 14. oktobra spriedumu lietā F-74/07 *Meierhofer*/Komisija (kas – izņemot attiecībā uz nepietiekamo pamatojumu – apelācijā ar Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 12. maija spriedumu lietā T-560/08 P *Komisija/Meierhofer* ir atcelts), ar kuru Vispārējā tiesa nepietiekamā pamatojuma dēļ ir atcēlusi konkursa atlases komisijas lēmumu neierakstīt prasītāju rezerves sarakstā, jo Komisija bija atteikusies paziņojuma papildināšanai paziņot individuālo izslēdzošo novērtējumu, ko prasītājs saņēmis mutiskajā pārbaudījumā, papildu precizējumus, piemēram, starpvērtējumus, kas izmantoti minētā novērtējuma aprēķinā, un attiecīgā gadījumā – novērtējuma veidlapas. Proti, pietiek norādīt, ka lietā, kurā pieņemts iepriekš minētais spriedums lietā *Meierhofer*/Komisija, pati Civildienesta tiesa ir izdevusi rīkojumu sniegt papildinformāciju, ņemot vērā lietas īpašos apstākļus; minētā lieta, atšķirībā no šīs lietas, neattiecas uz informācijas piekļuves atteikumu.

Par ceturto pamatu – vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 103 Prasītāja norāda, ka tai ir atteikta piekļuve izlabotajiem viņas rakstisko pārbaudījumu [darbiem], lai gan citās lietās Komisija šos pārbaudījumu [darbus], parasti pēc ombudam iesniegtas sūdzības, kandidātiem esot nosūtījusi, un piemin Savienības tiesu spriedumus lietās, kurās šāda nosūtīšana esot notikusi.
- 104 Komisija norāda, ka attieksme pret visiem konkursa kandidātiem bijusi vienāda un ka *EPSO* vispārējā politika ir nenosūtīt izlaboto pārbaudījumu [darbus], jo tos aizsargā aizklātība, kādā norisinās konkursa atlases komisiju sēdes.

Civildienesta tiesas vērtējums

- 105 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienlīdzīgas attieksmes princips ir pārkāpts, ja attieksme pret atšķirīgām situācijām ir vienāda vai ja divām personu kategorijām, kuru faktiskajā un tiesiskajā situācijā nav vērojamas būtiskas atšķirības, tiek piemērota atšķirīga attieksme (it īpaši skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 25. oktobra spriedumu lietā T-368/03 *De Bustamante Tello/Padome*, 69. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 106 Šajā lietā prasītāja neapgalvo, ka attieksme pret viņu būtu bijusi atšķirīga salīdzinājumā ar attieksmi pret pārējiem konkursa kandidātiem attiecībā uz piekļuvi izlabotajiem rakstisko pārbaudījumu [darbiem], bet tā esot bijusi atšķirīga salīdzinājumā ar attieksmi pret citu konkursu kandidātiem, kuriem esot bijusi piekļuve saviem izlaboto rakstisko pārbaudījumu [darbiem].
- 107 Pamatojot savus argumentus, prasītāja norāda divas piemēru kategorijas. Pirmajā kategorijā ir piemēri situācijām, kurās iestāde esot nosūtījusi kandidātam izlabotos viņa rakstisko pārbaudījumu [darbus] pēc tam, kad sūdzības dēļ, ko minētais kandidāts iesniedzis ombudam, ombuds ir iejaucies. Otrajā kategorijā ietilpst Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas spriedums un divi Civildienesta tiesas spriedumi.
- 108 Attiecībā uz pirmās piemēru kategorijas lietām ir jānorāda, ka prasītāja nav iesniegusi sūdzību ombudam. Tādēļ viņa nevar gaidīt, ka *EPSO* attieksies pret viņu tāpat kā pret kandidātiem, kuri sūdzējušies ombudam. Attiecībā uz otro piemēru kategoriju Civildienesta tiesa konstatē, ka no iepriekš minētā sprieduma lietā *Le Voci/Padome* izriet, ka, ja lietā, kurā pieņemts šis spriedums, Padome, lai ievērotu ombuda – kurā kandidāts sūdzējies – ieteikumu, ir nosūtījusi kandidātam viņa rakstiskā pārbaudījuma [darba] kopiju ar novērtējumu, Padome, to nosūtīdama, tomēr nav apņēmusies turpmāk sistemātiski darīt pieejamus izlabotos rakstisko pārbaudījumu [darbus], jo šāds iestādes lēmums bija piemērojams tikai attiecīgajā lietā, bet lietās, kurās pieņemti iepriekš minētie spriedumi lietā *Van Neyghem/Komisija* un lietā *Dragoman/Komisija*, prasītājiem, tāpat kā prasītājai [šajā lietā], tika nosūtīti viņu rakstisko pārbaudījumu [darbi], kā arī atlases komisijas sagatavotās novērtējuma veidlapas.
- 109 No tā izriet, ka prasības pamatojumam izvirzītais ceturtais pamats ir noraidāms, jo tas nav pamatots.
- 110 No iepriekš izklāstītā izriet, ka prasība ir jānoraida kopumā kā daļēji nepieņemama un daļēji nepamatota.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 111 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 1. punktam, ievērojot šā reglamenta II sadaļas 8. nodaļas pārējos noteikumus, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tomēr saskaņā ar minētā reglamenta 88. pantu “lietas dalībniekam – pat tad, ja tam spriedums ir labvēlīgs, – var piespriezt daļēji vai pat pilnībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to pamato tā rīcība, tostarp pirms tiesvedības ierosināšanas, it īpaši, ja tā pretējai pusei ir radījusi izdevumus, kuri atzīti par nepamatotiem vai apzinātiem”.
- 112 Šajā lietā, ja no iepriekš izklāstītā pamatojuma un secinājumiem izriet, ka prasītāja ir lietas dalībniece, kurai spriedums ir nelabvēlīgs, un ka Komisija ir prasījusi piespriezt tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, no tiem arī izriet, ka, lai gan prasītāja esot vairākkārt lūgusi paziņot viņai informāciju par viņu attiecībā uz viņas rakstiskajiem pārbaudījumiem b) un c), ievērodama procedūru, kas noteikta konkursa paziņojuma D sadaļas 4. punktā, un esot saņēmusi vairākus *EPSO* paziņojumus, saskaņā ar kuriem lūgtie dokumenti ir pievienoti [paziņojumiem], tomēr *EPSO* lūgumu paziņot informāciju ir apmierinājis tikai 2010. gada 16. jūnijā, proti, kad prasītāja jau bija iesniegusi prasības pieteikumu. Ar šo rīcību *EPSO* nav izpildījis konkursa paziņojumā paredzēto pienākumu sniegt kandidātam, kas to

lūdz, papildinformāciju attiecībā uz viņa dalību konkursā. Turklāt, un pat ja lūgtā informācija nebūtu nepieciešama sūdzības uzrakstīšanai, jāpieņem, ka tad, ja tā būtu bijusi prasītājas rīcībā savlaicīgi, viņa būtu varējusi labāk sagatavot sūdzību un prasības pieteikumu vai pat izlemt prasību necelt. Ņemot vērā šīs lietas īpašos apstākļus un tā kā ir precizēts, ka Reglamenta 88. panta piemērošana neaprobežojas tikai ar gadījumiem, kuros administrācija ir radījusi prasītājai nepamatotus vai apzinātus izdevumus, Komisijai ir jāsedz pašai savi tiesāšanās izdevumi un ir jāpiespriež tai atlīdzināt izdevumus, kas radušies prasītājai.

Ar šādu pamatojumu

CIVILDIENESTA TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina izdevumus, kas radušies E. Cuallado Martorell.**

Rofes i Pujol

Boruta

Bradley

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2012. gada 18. septembrī.

Sekretāre
W. Hakenberg

Priekšsēdētāja
M. I. Rofes i Pujol